

Eind april was ik als gastspreker op het Green Education en Green'S'Cool symposium op Aruba. De tweede keer al in een halfjaar tijd dat ik in dat land was. Er gebeuren daar namelijk interessante dingen.

Green Education en Green'S'Cool, zijn onderdeel van het brede en vooruitstrevende transitieprogramma van Aruba. De regering Eman heeft zich gecommitteerd aan 100% zelfvoorzienendheid in duurzame energie per 2020. Dat is een hele kluif, maar Aruba heeft geloofwaardige partners gevonden, waaronder the Carbon War Room, opgericht door Richard Branson van de Virgin Group. De Carbon War Room runt, met Aruba voorop, een Island Nation Transition Programme. Ze maken gebruik van het feit dat de Caraïbische eilanden klein en overzichtelijk zijn. Dat maakt hun opgaven behapbaar. Hiermee willen zij voorbeeld stellen voor de rest van de wereld.

De CWR faciliteert de transitie van Aruba door actief marktpartijen te verleiden om er zaken te doen of er te investeren. Het commitment van de overheid, maakt dat op de vorderingen politiek wordt gescoord. De overheid stelt zich open voor alles wat kan bijdragen dit doel te bereiken. Daarmee is een voedingsbodem aanwezig op Aruba, die ergens anders niet bestaat. Hierdoor zijn dingen mogelijk die elders niet kunnen, omdat ze tegengewerkt worden door het systeem. De wil is er, en waar een wil is, is een weg.

Op macro-niveau interesseren de Carbon War Room en de regering, op allerlei vlakken investeerders. Zowel in groene energie, als in andere innovatieve markten, zijn aanbieders met een soort gold-rush bezig om te laten zien wat ze kunnen, zodat ze een marktaandeel kunnen veroveren. Velen van hen zien Aruba inmiddels als aantrekkelijke etalage.

Aruba ligt strategisch, dicht bij Zuid Amerikaanse groeimarkten. Het eiland is gelieerd aan de EU, ookal valt daar nu economisch nauwelijks voordeel uit te halen, maar in potentie zit daar natuurlijk een heleboel waarde in. Onze eigen koninkrijksrelaties met Aruba maken het eiland voor Nederland extra interessant. Met de VS heeft Aruba wel al een pre-clearance agreement. Freezones zijn in opkomst, aantrekkelijk voor export- en overslagbedrijven. Daarmee is Aruba een belangrijke hub in overzeese handel in dat deel van de wereld aan het worden.

De lobby van de Carbon War Room en de regering attendeert het bedrijfsleven in verschillende werelddelen op de mogelijkheden die het huidige Aruba biedt. Van 5 t/m 8 mei, houdt Aruba de Europe meets the Americas conferentie, waarin potentieel geïnteresseerde partijen en handelspartners, naar het eiland toegetrokken worden, om te kijken wat daar de kansen zijn. Het programma is indrukwekkend en er komen delegaties van over de hele wereld. <http://eumeetsamericas.com>

Nu wordt er door veel partijen, landen ook, hoopvol en lovend naar Aruba gekeken, maar door anderen wordt er ook weer heel sceptisch over gedaan. Volgens mij loopt Nederland daarin voorop. De (financiële) verwevenheid van Nederland en Aruba, maakt dat Nederland anders kijkt naar het land dan andere economische machten. Nederland denkt al gauw: 'dat kost heel veel geld'. Dat is natuurlijk ook zo, maar het momentum dat is gecreëerd op het eiland biedt kansen om deze en andere problemen te incorporeren in de verduurzaming van de economie. Nieuwe economische sectoren maken vervanging van gedateerde bedrijvigheid mogelijk en verrijken de arbeidsmarkt. In topsegmenten!

Terwijl op macroniveau van alles loskomt, wordt op micro niveau gewerkt aan bewustwording en toenemende participatie. De bibliotheek van Aruba heeft zich opgeworpen als kennis-katalysator door mee te werken aan het Green Education programma en onder leiding van o.m. Wubbo Ockels, die met zijn Ecolution naar Aruba is gevaren, is het Green'S'Cool-programma gelanceerd. Zo doen de overheid en haar partners wat ze kunnen om het voor inwoners mogelijk te maken mee te doen.

Kortom, het eiland is goed bezig. Dat wij daar niks vanaf weten! Op de conventies en handelsdelegaties van de Arubaanse partners, komen grote partijen af, maar in Nederland wordt het nog onvoldoende serieus genomen. De gemiddelde Hollander acht de Antillen één pot nat en beschouwt ze als bodemloze put of boevennest. Dat is niet echt anders in de politiek. Het is een nogal paternalistische houding.

De Nederlandse invloed op Aruba, al 30 jaar een zelfstandig land binnen ons koninkrijk, is met name financieel controlerend (en Defensie). Het Nederlandse beleid van dit moment, pleisters plakken en op de oude voet verder, drukt daarmee zwaar op de missie van Aruba. Nederland en de hele wereld hebben grote behoefte aan richtinggevende voorbeelden. Laten wij de transitie van Aruba zien als experiment namens ons allen en hen niet

te veel in de wielen rijden. Beter zouden wij hen helpen om hun investeringen op termijn te laten renderen. Uiteindelijk heeft de lange termijn toch de toekomst.

Geert Kooistra en Petra Maas